

ת"פ 18940/07/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 18940-07-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל
על ידי ב"כ עו"ד חיים קולבקר

המאשימה

נגד

פלוני

על ידי ב"כ עו"ד גיא פלנטר

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעות דין מיום 16.9.19 ומיום 10.8.20, הורשע הנאשם, לפי הודאתו, בשני כתבי אישום מתוקנים שצורפו זה לזה, כדלקמן:

- בת"פ 18955-07-19 - בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - "כתב האישום הראשון").

לפי כתב האישום הראשון, ביום 5.7.19 בשעה 17:00 לערך, הגיע הנאשם לבית אמה של המתלוננת, נכנס אליו מבלי שדפק על הדלת ודרש לראות את הילד. המתלוננת סירבה לבקשתו ודרשה כי יצא מהבית. בהמשך לכך, החל הנאשם להכות את המתלוננת בפניה באמצעות ידו, ובעת שבידו פחית שתיה. המתלוננת תפסה בחולצתו של הנאשם וקרעה אותה והוא עזב את המקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלוננת חתך באורך חצי סנטימטר מעל הגבה השמאלית, חתך בקו תחתון של סנטר שמאל, והמטומה באזור גשר האף משמאל וכן מתחת לעין ימין.

- בפל"א 20764-9-2020 - בעבירה של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין (להלן - "כתב האישום השני").

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 26.4.20 בשעה 19:47, שהה הנאשם בניגוד להוראה החוקית שהורתה לו להימצא בתנאי מעצר בית, ברחוב ירמיהו 43 בחולון.

2. לפי הסדר הטיעון נשלח הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר, ללא הסכמה לעונש.

תסקירי שירות מבחן

עמוד 1

3. בעניינו של הנאשם נערכו תסקירים רבים, במטרה לגייס אותו להליך טיפולי, אשר יוביל להפחתה במסוכנות הנובעת ממנו.

4. שירות מבחן, בתסקירו מיום 7.1.20, ציין כי הנאשם בן 30, רווק ואב לפעוט בן שנה. הנאשם השלים 10 שנות לימוד ללא תעודת בגרות או בעיות משמעת חריגות. הנאשם שוחרר מהשירות הצבאי על רקע אי התאמה. לדברי הנאשם, לאורך השנים עבד בעבודות ניקיון ובתחנות דלק באופן רציף. טרם מעצרו עבד בבר במשך 4 חודשים. הנאשם הוא בן יחיד להוריו ולא הכיר את אביו מעולם. הנאשם מסר כי בעלה של אמו התנהג באלימות כלפיה וכלפיו, ובהיותו כבן 7, אמו ניתקה עמו כל קשר ולא הייתה מעורבת בחייו. בהמשך לכך, בית המשפט קבע שיועבר לטיפול במשמורת סבו, סבתו, ודודתו. עוד מסר הנאשם, כי גדל בתחושת נטישה ובהיעדר דמויות מכוונות ותומכות.

שירות המבחן ציין, כי הנאשם הכיר את המתלוננת באמצעות אתר היכרויות ומתגוררת בבית משפחת מוצאה. למתלוננת ולנאשם ילד משותף כבן שנה. לדברי הנאשם, מערכת היחסים בינו לבין המתלוננת הייתה חיובית, תומכת ואוהבת, הם התארסו, עברו לגור יחדיו בביתו וציפו ללידת בנם המשותף. אולם, עם הזמן חל שינוי בידינמיקה ביחסים בעקבות לחצים ומתחים, עד שנפרדו. חודש לאחר פרידתם נולד בנם המשותף. שירות המבחן ציין, כי לא נקבעו הסדרי ראיה בין המתלונן ובנו והנאשם אינו משלם מזונות. הנאשם גם אינו בקשר עם המתלוננת או עם בנו, מאז ביצוע העבירות.

שירות המבחן התרשם מנזקקותו של הנאשם והצורך בהתערבות טיפולית. עוד התרשם שירות המבחן, כי למרות הקשיים עמם התמודד הנאשם, הוא מתפקד באופן תקין ואינו מאופיין בדפוסי התנהגות עבריינים אלימים קבועים. בנוסף, התרשם שירות המבחן, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע תחושת תסכול, חוסר אונים וניתוק הקשר עם בנו הפעוט.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על התערבות טיפולית ייעודית בתחום מניעת אלימות זוגית בכדי לצמצם סיכון להישנות ביצוע עבירות דומות בעתיד. עם זאת, הנאשם ניתק קשר, ולא פעל לקדם השתלבותו בטיפול. מכאן, ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, אלא המליץ להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, לצד עונש מותנה, שיהוו גבול ברור ומרתיע.

5. בתסקיר משלים מיום 7.4.20, ציין שירות המבחן, כי הנאשם הופנה לטיפול במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה בחולון. שירות המבחן ציין כי הנאשם נעדר תעסוקה, מתמודד עם מצב כלכלי דחוק וחובות. הנאשם הדגיש כי הוא נמנע מקשר עם המתלוננת, ולא נפגש עם בנם המשותף מזה כ-10 חודשים. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם נרשם לטיפול במרכז לטיפול ומניעת אלימות במשפחה, והיה צפוי להשתלב בטיפול קבוצתי, אך לאור התפרצות הקורונה לא החל בטיפול. מכאן ביקש שירות המבחן דחייה.

6. בתסקיר נוסף מיום 29.6.20, שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם הביע מוטיבציה מילולית להתמיד בטיפול לאורך זמן. גורמי הטיפול מסרו שהנאשם שולב בקבוצה טיפולית, ונמצא בשלב ראשוני של הטיפול. הנאשם הביע תסכול וחוסר אונים מהימשכות ההליך וההתקופה הארוכה בה הוא מתגורר בתנאים מגבילים, מצבו הכלכלי ירוד, והנתק עם בנו נמשך. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם התמודד עם מגוון קשיים רגשיים, וקיימת נזקקות טיפולית ממשית, שעשויה לסייע בהפחתת סיכון מצדו. מכאן המליץ שירות המבחן, לדחות את הדיון בעניינו של הנאשם פעם נוספת.

7. שירות המבחן הוסיף בתסקיר משלים מיום 11.11.20, כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית. גורמי הטיפול דיווחו כי הנאשם השקיע מאמצים בשיתוף פעולה, למרות הקשיים שחווה. עוד התרשמו גורמי הטיפול, כי הנאשם מתמודד עם כאב ותחושת ייאוש על רקע הימשכות ההליך המשפטי, מעצר הבית הממושך, העדר מסגרת תעסוקה קבועה, והריחוק מבנו.

שירות המבחן הוסיף ודיווח, כי נערכה שיחה עם המתלוננת, אשר מסרה, שלאחר שעברו להתגורר יחדיו חלה רגרסיה במערכת היחסים ביניהם, אשר באה לידי ביטוי התנהגות רכושנית, אובססיבית אלימה מצדו של הנאשם. כן הדגישה, כי בעקבות מעשיו של הנאשם נזקקה לטיפול רפואי ונפשי. לדבריה, מאז ביצוע העבירות הנאשם לא יצר עמה קשר ישיר, אך ממשיך לפרסם פרסומים ברשתות החברתיות, בהם הוא מעלה תכנים אלימים ופוגעניים כלפיה. לבסוף, המתלוננת הביעה חשש מסיום ההליך המשפטי הנוכחי, צו ההרחקה של הנאשם ממנה, והשלכותיו על התנהגות אלימה מצדו כלפיה בעתיד.

שירות המבחן העריך כי חרף פרידתם של הנאשם והמתלוננת, הנאשם עודנו ממוקד בה וחווה כלפיה כעסים. כמו כן, עדיין אין יציבות בקשר בין הנאשם ובנו. מכאן העריך שירות המבחן שטרם בשלו התנאים להמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם, וביקש דחייה נוספת.

8. תסקיר נוסף הוגש ביום 8.2.21. שירות המבחן דיווח, כי הנאשם ממשיך לשהות במעצר בית, מצבו הכלכלי דחוק, והוא מחפש עבודה. בנוסף, פוגש הנאשם את בנו מדי שבוע במסגרת מרכז קשר. לדברי הנאשם, הוא נמנע מקשר עם המתלוננת. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לגברים אלימים. גורמי הטיפול דיווחו, כי הנאשם מגיע בעקביות למפגשים, משתף בתכנים ומתחיל להיתרם מהתכנים שעולים בקבוצה. גורמי הטיפול העריכו, כי הקבוצה טיפולית מהווה מענה מספק עבור הנאשם.

שירות המבחן ציין כי שוחח פעם נוספת עם המתלוננת שמסרה, כי הנאשם לא יצר עמה קשר ישיר. לצד זאת, שבה ודיווחה, כי הנאשם ממשיך לפרסם נגדה פרסומים ברשתות החברתיות, הכוללים תכנים אלימים ופוגעניים. כן ציינה, כי הנאשם אינו משלם מזונות בזמן. שירות המבחן התרשם גם הפעם מחששותיה של המתלוננת מסיום ההליך והשלכותיו על הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של הנאשם. לאור כל האמור, המליץ שירות המבחן לסיים את ההליך בצו מבחן למשך שנה ובצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, לצד התחייבות, פיצוי למתלוננת, ומאסר על תנאי.

9. בתסקירו האחרון מיום 23.5.21, דיווח שירות המבחן, כי הנאשם החל עבודה חדשה בתחנת דלק. הנאשם המשיך לשתף פעולה בטיפול במרכז למניעת אלימות משפחה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם רציני ומתמיד. שירות המבחן שוחח פעם נוספת עם המתלוננת שמסרה, כי הנאשם לא יצר עמה קשר ישיר. לצד זאת, שבה ודיווחה, גם הפעם, כי הנאשם ממשיך לפרסם נגדה פרסומים ברשתות החברתיות, הכוללים תכנים אלימים ופוגעניים. כן ציינה, כי הנאשם אינו משלם מזונות בזמן. שירות המבחן התרשם גם בתסקיר זה מחששותיה של המתלוננת מסיום ההליך והשלכותיו על הסיכון להתנהגות אלימה מצדו של הנאשם.

אמו של הנאשם יצרה קשר עם שירות המבחן, מסרה כי מצבו הכלכלי והתפקודי ירוד, והיא מתמודדת עם מצב כלכלי דחוק וחובות גבוהים. לדבריה, אם יוטל על הנאשם עונש מוחשי של מאסר עלול הדבר להוביל לרגרסיה בהליך שיקומו ובמצבו הנפשי.

גורמי הטיפול דיווחו על שינוי בהתנהגותו של הנאשם, אשר חדל להביע עיסוק מוגבר במתלוננת, הכיר בבעייתיות התנהלותו האלימה כלפיה, והוא צפוי להשתתף בטיפול במסגרת קבוצה טיפולית עד לחודש דצמבר 2021. כן הדגיש שירות המבחן את החשיבות בתמיכה במאמציו של הנאשם להתמסר להליך השיקומי, וביקש להתחשב במצבו הכלכלי והמשפחתי המורכב, ובפרט בשל התקופה הממושכת בה היה נתון בתנאים מגבילים.

מכאן שב שירות המבחן על המלצתו להטיל על הנאשם צו מבחן וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות לצד התחייבות, פיצוי למתלוננת, ומאסר על תנאי.

טענות הצדדים לעונש

10. באת כוח התביעה טענה, כי כל אחד מכתבי האישום הוא אירוע עצמאי ויש לקבוע בגינו מתחם ענישה נפרד.
11. לטענתה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומה ושלמות גופה של המתלוננת. לצד זאת, נפגעה זכותה לשלוות נפש בתוך המסגרת הזוגית המבוססת על יחסי אמון. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים אלו היא בינונית. הנאשם גם פגע, לטענתה, בערך החברתי של הגנה על קיומם של צווי בית המשפט והסדר הציבורי, אולם מידת הפגיעה בערכים אלו היא נמוכה.
12. עוד טענה באת כוח התביעה, כי נוכח נסיבות ביצוע העבירות, מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון נע בין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד ענישה נלווית; מתחם העונש ההולם, לטענתה, את העבירה מושא כתב האישום השני נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.
13. באת כוח התביעה הוסיפה וטענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות לביצוע העבירות: הנאשם בן 31, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר; הנאשם שולב בהליך טיפולי ייעודי לגברים אלימים והוא משתף פעולה עם ההליך. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהמשך חששה של המתלוננת מפני הנאשם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם עדיין נזקק לטיפול והוא בשלב ראשוני וחלקי של שינוי, גם לאחר 8 חודשי טיפול; הנאשם היה עצור במשך מספר ימים.
14. באת כוח התביעה טענה, כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד, שכן יש בכך משום חריגה מהענישה הראויה ללא הצדקה של ממש, ובשים לב לכך שעודנה נשקפת מהנאשם מסוכנות והוא אך בתחילתו של הליך שיקומי.
15. מכאן עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם בגין שני כתבי האישום יחדיו מאסר לתקופה של 6 חודשים, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצויים למתלוננת.
16. לטענת בא כוח הנאשם, יש לקבוע מתחם עונש אחד בגין שני כתבי האישום יחדיו, וזאת בהתאם למבחן הקשר ההדוק, והואיל וכתב האישום השני מתייחס להפרת הוראה חוקית בעת הנאשם שהה במעצר בית ממושך בעקבות האירוע מושא כתב האישום הראשון.
17. עוד טען בא כוח הנאשם, כי קביעת מתחם העונש ההולם יש לקחת בחשבון, כי מדובר באירוע חד פעמי, חריג ונקודתי, ללא תכנון מראש וכתוצאה מתגובה אימפולסיבית על רקע מצוקה רגשית קשה בשל ניתוק הנאשם מבנו.
18. לטענתו, בנסיבות אלו, מתחם העונש ההולם את העבירות נע בין צו שירות לתועלת הציבור לצד פיצוי וענישה צופה פני עתיד, ובין מאסר לתקופה קצרה, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות.
19. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם הודה במיוחס לו בהזדמנות הראשונה, הביע חרטה ואמפתיה למתלוננת; שירות המבחן התרשם, כי לנאשם יכולת תפקודית תקינה והוא לא מאופיין בדפוסי התנהגות אלימים קבועים. כן התרשם שירות המבחן, שהעבירות בוצעו על רקע תסכול וחוסר אונים בשל חילוקי דעות ונתק מבנו הפעוט; הנאשם נרתם להליך הטיפול ומתמיד בו לאורך זמן. הנאשם משתף פעולה באופן מלא, וגורמי הטיפול מעידים כי הוא נמצא בהליך של שינוי ומביע נכונות להשתלב ולהמשיך בטיפול לאורך זמן; הנאשם משקם את הקשר עם בנו ומקיים מפגשים עמו במרכז קשר, הוא אינו יוצר קשר

עם המתלוננת ונענה לצו ההרחקה; הנאשם נעדר עבר פלילי, וזוהי הסתבכותו הראשונה והיחידה עם רשויות אכיפת החוק; לנאשם נסיבות חיים קשות, הוא גדל ללא אב ובניתוק ממושך מאמו. הנאשם התמודד עם קשיים בלימודים, גדל בתחושת נטישה, ללא דמויות הוריות תומכות ומיטיבות. חרף זאת, עד למעצרו עבד לפרנסתו באופן קבוע בעבודות שונות; בעקבות מעצרו ושהותו הממושכת בתנאים מגבילים, ללא יכולת לעבוד, הצטברו לנאשם חובות, מצבו הכלכלי הורע והוא נפל לנטל על כתפי אמו, המתקיימת בדוחק רב. הנאשם עשה מאמצים למצוא עבודה, אך לאור הקושי הרב במשק מוכה אבטלה ומשבר, טרם מצא עבודה; הנאשם לא הסתבך בעבירות אלימות במשפחה או בעבירות אלימות נוספות; השהות במעצר והתנאים המגבילים העצימו את מצוקתו הנפשית; חלוף זמן משמעותי מביצוע העבירות.

20. בנסיבות אלו טען בא כוח הנאשם, כי אם יוטל עליו עונש של מאסר בעבודות שירות, לא יכול הנאשם לחזור לשוק העבודה ולשקם את חייו במישור הכלכלי.

21. מכאן עתר בא כוח הנאשם להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם, וככל שיקבע שהמתחם מתחיל במאסר בדרך של עבודות שירות, לחרוג מהמתחם, לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בענישה שיקומית.

22. בדברו האחרון הביע הנאשם צער על מעשיו וציין שהוא בעיצומו של הליך טיפולי.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

23. לפי כתב האישום הראשון, הנאשם ביצע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ביום 5.7.19. לפי כתב האישום השני, הנאשם ביצע עבירה של הפרת הוראה חוקית ביום 26.4.20. בשל המרחק בין האירועים, ההבדל בין העבירות והפגיעה השונה בערכים החברתיים, לא מתקיים מבחן הקשר ההדוק (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014); ע"פ 5643/14 עיסא ואח' נ' מדינת ישראל (23.6.15); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 לחוות דעתו של כבוד השופט פוגלמן (29.12.14)).

24. מכאן, שאין מדובר באירוע אחד, וזאת למרות שהפרת ההוראה החוקית נבעה ממעצר הבית בו היה אמור לשהות הנאשם בשל האירוע מושא כתב האישום הראשון, ויש לקבוע מתחם ענישה נפרד בגין כל כתב אישום.

25. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם יתחשב בית המשפט בערך החברתי הנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

26. כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומן, גופן, שלווה נפשן וביטחונן של נשים. כן נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלטון החוק וכיבוד צווי בית המשפט.

27. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום הראשון היא בינונית, וזאת לאור נסיבות ביצוע העבירה ותוצאותיה (תעודה רפואית ותמונה של החבלות הוגשו וסומנו - עת/1). הנאשם הגיע לבית בו שהתה המתלוננת, לא עזב את המקום למרות דרישתה, וכן הכה את המתלוננת בפניה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חתכים והמטומות. לצד זאת, האירוע לא תוכנן מראש והוא נבע ממצוקה רגשית ותגובה אימפולסיבית על רקע ניתוק מבנו.

28. הפגיעה בערכים החברתיים כתוצאה מביצוע העבירה מושא כתב האישום השני היא קלה. הנאשם אמנם לא

שהה בתנאי מעצר הבית שעליו הורה בית המשפט במסגרת שחרורו ממעצר, אולם לא ביצע עבירות נוספות באותה העת.

29. ממדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ברף מעשים בינוני, ובנסיבות דומות, עולה כי ישנו מנעד הנע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים (ראו, למשל: רע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (2.5.16); ע"פ (י-ם) 28138-02-16 ח' ל' נ' מדינת ישראל (7.9.16); ת"פ (ירושלים) 37357-02-19 מדינת ישראל נ' פלוני (13.4.21); ת"פ (רחובות) 14392-04-18 מדינת ישראל נ' פלוני (8.3.21); ת"פ (י-ם) 27004-05-16 מדינת ישראל נ' פלוני (14.3.18); תפ (ב"ש) 3498-11-14 מדינת ישראל נ' פלוני (25.10.17); ת"פ (ראשל"צ) 49630-12-14 מדינת ישראל נ' מיסנגאו (15.9.16); ת"פ (כ"ס) 16279-01-15 מדינת ישראל נ' פלוני (16.6.16); ת"פ (רח') 34221-03-15 מדינת ישראל נ' טרפה ((28.12.15)).

30. הצדדים הגישו פסיקה הכוללת נסיבות חמורות בהרבה, כמו למשל עבירות נוספות או מעשים חמורים יותר, ומכאן שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם (ראו למשל: רע"פ 6464/18 מורן נ' מדינת ישראל (14.10.18); ע"פ 6485/20 לישי ביטון נ' מדינת ישראל (11.1.21)).

31. לאור האמור, מתחם העונש ההולם את העבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, מושא כתב האישום הראשון, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים, לצד ענישה נלווית. מתחם העונש ההולם את העבירה של הפרת הוראה חוקית ברף נמוך ובנסיבות דומות, נע בין מאסר על תנאי ובין מאסר קצר (ראו: ע"פ 1261/15 מדינת ישראל נ' דלאל (3.9.15)).

העונש ההולם בתוך מתחמי הענישה

32. בקביעת העונש ההולם בתוך כל מתחם ומתחם, לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:

לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו במיוחס לו, נטילת אחריות, הבעת צער וחרטה וחיסכון בשמיעת עדויות; הנאשם לא יצר קשר עם המתלוננת מאז האירוע; לנאשם נסיבות חיים קשות ומורכבות, הוא גדל ללא אב וגם אמו נטשה אותו בגיל צעיר; למרות קשייו הרבים, הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא לא הסתבך בפלילים, ולאורך השנים עבד לפרנסתו וניהל אורח חיים תקין; בשל מעצר הבית התקשה הנאשם להתפרנס ומצבו הכלכלי הורע. לאחרונה ניסה למצוא עבודה אולם התקשה בשל מצב המשק; הנאשם היה נתון במעצר במשך מספר ימים ולאחר מכן במעצר בית ובתנאים מגבילים במשך תקופה ממושכת.

33. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים בניסיון לרתום אותו להליך טיפולי ושינוי ממש. שירות המבחן העריך בתסקיריו, כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות עבריינים אלימים, וכי ביצע את העבירות על רקע מצוקה נפשית ולחץ כלכלי, לצד חילוקי דעות עם המתלוננת וניתוק הקשר עם בנו הפעוט. שירות המבחן אמנם ציין תחילה, כי הנאשם הפגין חוסר בשלות ואמביוולנטיות כלפי ההליך הטיפולי, אולם בהמשך ניכרה התקדמות של הנאשם, אשר שיתף פעולה עם שירות המבחן והביע נכונות לקחת חלק בהליך טיפולי. הנאשם אף החל בהליך טיפולי ממש, המצוי בעיצומו, הוא משתף פעולה באופן מלא עם ההליך וניכר שינוי בהתנהלותו.

34. עיקר הנסיבות עומדות, אפוא, לזכותו של הנאשם, לרבות הודאתו, נסיבות חייו הלא פשוטות, היעדר עבר פלילי והירתמות להליך טיפולי הגם שהוא בראשיתו. אכן, המתלוננת הביעה חשש מסיום ההליך המשפטי, אולם זה המקום לסיימו, ולא די בחשש זה כדי להצדיק הטלת ענישה שאינה הולמת. הטלת עונש של מאסר בדרך של עבודות

שירות, בנסיבות אלו, עלולה לפגוע בניסיונותיו של הנאשם לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי ולשקם את עצמו כלכלית. מכאן שיש לסיים את עניינו של הנאשם בתחתית המתחמים. העונש ההולם כולל, אפוא, מאסר על תנאי, צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצויים. בה בעת, יש לקוות כי הנאשם ימשיך לשמור על אי יצירת קשר עם המתלוננת, ולא ישוב לפרסם פרסומים נגדה.

סוף דבר

35. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע;
 - ב. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון;
 - ג. צו מבחן למשך שנה;
 - ד. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן תוך 30 ימים.
- רשמתי לפניי את נכונות הנאשם לבצע את הצווים. כן מובהר לנאשם כי אם לא יבצע את הצווים בהתאם להנחיות שירות המבחן, ניתן יהיה לבטל את גזר דינו ולגזור את עונשו מחדש;
- ה. פיצויים למתלוננת, בסכום של 3,000 ₪. את הפיצויים ישלם ב-6 תשלומים שווים ורצופים. הראשון לא יאוחר מיום 1.7.21 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדארי שלאחר מכן;

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

גזר הדין יומצא לשירות המבחן.

ניתן היום, י"ט סיוון תשפ"א, 30 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה